Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 7. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 11, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 11-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 7. РІК CIV.

Харківщина і Донеччина по-різному вирішують мовне питання

Київ. — Керівництво Харківської области проголосувало за те, щоб від початку цього року надати російській мові рівний статус з українською, повідомив 8-го січня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на агентство ІТАР-ТАСС.

В той же час адміністрація Донецької области, де переважає російськомовне населення, зайняла протилежне становище, постановивши, що офіційною мовою державних і діло-вих установ области має бути тільки українська мова.

Згідно з Конституцією, лише українська мова має статус державної, однак регіони можуть надавати офіційного статусу іншим мовам, якщо там мешкають чималі національні меншини, які говорять тими мовами.

Корупція продовжується

Київ. — "Український Уряд розраховує бюджет 1997 року за нижчими податками", — повідомив віцепрем'єр-міністер України Віктор Пинзеник. Вперше він відверто відповів на звинувачення, висловлені президентом Світового банку щодо корупції в Уряді. "Ми не можемо відмовитись від нової податкової системи, — зазначив В. Пинзеник. — В цій ситуації, безумовно, навряд чи допустимо розглядати бюджет, який ґрунтується на старих податкових засадах".

Коментуючи звинувачення Світового банку, віцепрем'єр-міністер зауважив: "Корупція була і є. Але ці питання стали так голосно піднімати тому, що стабілізація призвела до зростання інвестиційної привабливости України. Ми не мали інвестицій, тому Захід не говорив про корумпованість".

За словами В. Пинзеника, супутні урядові бюджетні законопроєкти суттєво обмежують владу чиновництва. Крім того він зазначив, що в разі згоди Верховної Ради України схвалити пропозиції Уряду, вже наприкінці цього року українці відчують ефективність реформ.

Форум розглядатиме інвестиційні можливості в Україні

Ню Йорк. — Кей-Пі-Ем-Джі Інтернешенел, світова бухгалтерська і консультативна організація, прийматиме Українсько-північноамериканський інвестиційний форум, що відбудеться 29-30-го січня в ню-йоркському готелі Маріотт у Фінансовому центрі, повідомило агентство Пі-Ар-Ньюзвайр.

Представник київського бюра Кей-Пі-Ем-Джі Макс Гроен сказав, що цей унікальний форум дозволить потенційним інвесторам краще зрозуміти інвестиційний клімат в Україні, яка має добре освічених працівників і різноманітну індустріяльну базу.

На форумі мають виступити українські урядовці, а також урядовці та підприємці зі ЗСА і Канади. На порядку денному будуть такі питання як трансформування української економіки, огляд приватизації в Україні та легальні і фінансові питання, пов'язані з торгівлею та інвестиціями в Україні. Обговорять також інвестиційні можливості в нафтовій і газовій промисловості, у сфері телекомунікацій і машинобудуванні.

Перед учасниками з доповіддю „Практичні заувваги чужоземному інвесторові" виступить директор українського відділу Кей-Пі-Ем-Джі Ґ. Едвардс. За його словами, на форумі буде обговорено питання податків, бухгалтерії, зокрема відмінності між міжнародними стандартами і українськими бухгалтерськими законами, а також наявність точної фінансової інформації від місцевих підприємств.

Ґ. Едвардс заявив, що Україна робить відчутний поступ у розвитку ринкової економіки. Зокрема, інфляція під контролею, приватизаційні процеси

(Закінчення на стор. 3)

НБУ просить збільшити кошторис видатків

Київ (УНІАР). — Національний Банк України (НБУ) звернувся до Верховної Ради з проханням збільшити кошторис видатків у 1996 році на 65 млн. гривень за рахунок власно отриманих банком доходів.

У листі на адресу голови Верховної Ради України голова НБУ Віктор Ющенко пише, що ця сума є мінімальною і вкрай необхідною для покриття видатків, пов'язаних із щоденною купівлею валюти на міжбанковому валютному ринку для стабілізації гривні та купівлею дорогоцінних металів для державної валютної резерви, а також для фінансування будівництва об'єктів Малинської фабрики банкнотного паперу, монетного двору і перебазування державної скарбниці.

В. Ющенко просить внести зміни до пункту 1 постанови Верховної Ради України з 12-го липня 1996 року про кошторис НБУ. Оскільки Верховна Рада має розглянути багато першочергових законопроєктів і розгляд питання про уточнення кошторису може бути відкладеним, В. Ющенко просить дати попередній дозвіл на збільшення витратної частини кошторису НБУ за 1996 рік.

Прохання В. Ющенка підтримала Комісія Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльности, очолювана Віктором Сусловим.

Американські лікарі відвідали Україну

Київ (УНІАР). — В Україні з чотириденною робочою візитою перебувала делеґація Управління медичної науки сухопутніх військ ЗСА, очолювана директором Інституту військових медичних досліджень Військово-медичного інституту ЗСА полковником Ернестом Текафуджі.

Американські військові лікарі зустрілися з начальником Головного військово-медичного управління Генерального штабу Збройних Сил України генерал-майором Володимиром Білим та іншими керівниками Української Військово-Медичної Академії.

Відвідали гості також шпиталь для військовослужбовців, де ознайомилися з умовами праці українських колеґ.

Українсько-американський симпозіюм з проблем військової медичної науки відбувся 9-го січня на базі Українського науково-дослідного інституту з проблем військової медицини.

Учасники симпозіюму розглянули особливості медичного забезпечення військових частин на радіяційно-забруднених територіях. Обговорено також медичний аспект демонтажу ракетно-ядерної зброї та, у перспективі, проєкти розвитку прикладної медицини в авіяційній та космічній галузях. Темою обговорення було і питання співпраці між українськими та американськими військовими медиками.

Українські лікарні дякують за гуманітарну допомогу зі ЗСА

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Івано-Франківська державна обласна дитяча клінічна лікарня переслала на адресу „Свободи" теплі привітання та подяку Українсько-Американським Ветеранам із ЗСА за гуманітарну допомогу, яку вони надіслали до лікарні.

Головний лікар Р. Котурбаш пише у листі: „...Коли людина спасає або помагає спасти життя, а рівнож і здоров'я іншої — це найбезцінніший вчинок людини у її земному житті. Саме за такі вчинки Бог додає віку і продовжує життя щирим і добрим людям. Ви — ті, про яких оповідає з давніх-давен сьогодні нескорений і волелюбний український народ... Тож нехай Бог додасть Вам за вашу щирість і милосердя ще багато щасливих років, довгого віку і рясно благословить вас..."

Рівночасно прислано до „Свободи" також газету медичної громадськости Івано-Франківщини, п. з. „Колега" де на перший сторінці поміщено інформативну статтю Галини Костянтинової, яка описує прихід до дитячої лікарні гуманітарної допомоги від Українсько-Американських Ветеранів із ЗСА з листом від Юліяна Гельбіга і поясненнями їхньої праці. У статті стверджено, що у серпні прийшли аж три контейнери, вантаж яких розділено по всіх відділах дитячої лікарні, а частину ще передано в дитячий відділ Рожнятівської лікарні, до пологового будинку і до новоствореного очного відділу.

ПОМІЧ ХВОРИМ ДІВЧАТКАМ ПРИНЕСЛА УСПІХИ

Джерзі Ситі, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Хто з читачів пригадує інформаційну статтю при кінці жовтня 1996 року п. з. „Там, де з шухляд визирає смуток", напевно з радістю прийме тепер вислід допомоги чотирьом сестрам з України, які мали дуже рідкісну недугу слізних проводів.

Як довідуємося тепер від Марії Йовик, що опікувалася родиною, Леся, Люба, Уляна і Маріянна Буряк з Івано-Франківського приїхали зі своєю мамою до ЗСА 9-го листопада і негайно після короткої затримки у родини Йовиків полетіли під опіку Гарольда Бохонка до Каліфорнії, щоб там пройти складну операцію очей за старанням д-ра Василя Селезінки. На місці показалося, що одна із дівчаток, Люба, мала дуже поважну інфекцію очей та здавалося, що її оперувати вже не буде можна. Однак відповідні лікувальні очні заходи допомогли і так лікарі під проводом д-р В. Селезінки та д-ра Дана Кіккава, японця з походження, перепровадили операції на усіх чотирьох дівчатках з повним успіхом в дні 15-го листопада. Виздоровлення прийшло скоріше, як д-р В. Селезінка сподіі-

Леся, Маріянна і Уляна Буряк перед операцією у Сан Дієго. За ними стоять оператори д-р В. Селезінка і д-р Д. Кіккава.

(Закінчення на стор. 3)

Росія активно продає зброю

Джерзі Ситі. Н. Дж. — Як повідомило пресове агентство ПАП з Москви, за інформацією російської фірми "Россвброєння", в 1996 році вартість російського експорту зброї та мілітарних послуг перевищила 3,8 блн. дол.

Заступник генерального директора фірми Олег Сидоренко сказав, що Росія тепер займає друге місце в світі — після ЗСА — в експорті зброї, амуніції та військових послуг. У 1980-их роках СССР був найбільшим експортером зброї в світі. З початком 1990 року експорт російської зброї почав різко зменшуватися, впавши в 12-ть разів до рівня 1980 року. Однак у 1995 році Росії вдалося переламати цей спад, і вісім російських фірм-експортерів зброї продало її за кордон на 3,1 блн. дол.

О. Сидоренко стверджує, що Росія починає поволі відшукувати місце на світових ринках зброї, що викликає активну протидію з боку традиційних експортерів — ЗСА, Німеччини, Франції і Великобританії.

У Гаїті формується нова політична партія

Порт о Пренс, Гаїті. — Колишній президент Гаїті Жан-Бертран Арістід формує нову політичну партію, котра якщо стане дійсністю до решти розірве будь-які стосунки між ним і його наслідником, теперішнім президентом країни Рене Превалем, а крім того напевно розколить існуючу в країні коаліцію.

Засновники Арістідової організації, котра має назву „Родина Ляваляс" внесли прохання до департаменту юстиції, щоб формально зареєструвати свій рух, як політичну партію. Про ці заходи колишнього президента повідомив Франсуа Северін, головний дорадник Р. Праваля теперішнього президента та колишній міністер сільського господарства в уряді Жан-Бертрана Арістіда.

Подання про реєстрацію подали Ф. Северін та інші три міністри з кабінету теперішнього президента Р. Преваля, що й вказує як ця нова політична партія може поділити теперішні провідні сили Гаїті, чим значно пошкодить надходячим виборам місцевих урядів.

ЗСА пробують врегулювати кипрський конфлікт

Вашінґтон. — Офіційний представник Державного департаменту Глин Дейвис повідомив, що в найближчі дні острівну державу Кипр відвідає американський дипломат Керрі Кавано. Він також поїде в Атени і Анкару, щоб закликати уряди Греції і Туреччини до конкретних кроків, спрямованих на врегулювання конфлікту між грецькою і турецькою громадами Кипру.

Американський посередник запропонує зменшити кількість військ вздовж так званої „зеленої лінії" — фактичного кордону між Республікою Кипр і самочинно проголошеною „Турецькою республікою північного Кипру".

ЗСА давно і наполегливо шукають способу розв'язання кипрської проблеми, яку ускладнює той факт, що Греція і Туреччина, які дали себе затягнути в конфлікт, є членами НАТО. Ситуація особливо загострилася після того, як Москва підписала з Нікосією договір про продаж російських зенітно-ракетних комплексів С-300. Державний департамент заявив, що цей договір „порушує балянс сил у Східному Середземномор'ї, веде до гонитви озброєнь на острові і зводить нанівець мирні зусилля".

Тим часом Туреччинна також готується до дипломатичної атаки в західноєвропейських столицях і в ООН.

В заяві міністерства закордонних справ Туреччини підкреслюється, що „дозоброєння грецької громади створює загрозу для миру на Кипрі і негативно впливає на спроби розв'язати кипрську проблему в цивілізований спосіб".

Міністер оборони Туреччини Турган Таян звинуватив Москву у „безвідповідальності" в зв'язку зі згаданим договором щодо ракетних комплексів і закликав Великобританію як країну-гарант на Кипрі „до рішучих дій". Т. Таян остеріг, що його країна готова задемонструвати на Кипрі збройну силу. „Ми зробимо те саме, що в 1974 році", — сказав він, маючи на увазі раптову окупацію північної частини острова турецьким військом.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПОДАРУНОК СЕВАСТОПІЛЬЦЯМ

ЛЬВІВ. — Мешканці Львова зробили різдвяний подарунок севастопільцям — передплатили для них на шість місяців 350 комплектів 33-ох періодичних видань. Львів'яни також обдарували військові частини Національної Гвардії України, розташовані в Севастополі. Для них передплачено на шість місяців 140 комплектів 25-ох друкованих видань, загальна вартість яких становить 6,000 гривень. Єпископ Антоній УПЦ КП організував благодійні акції для будинків-інтернатів для сиріт у Криму.

КУРОРТИ ПЛАТИТИМУТЬ ЗА ЗЕМЛЮ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України затвердив список із майже 160 назв населених пунктів, віднесених до курортів України. Найбільш відомими з них є: Алушта, Ялта, Судак, Теодосія, Одеса, Слов'янськ, Яремча, Хмельник та інші. Усі курорти, згідно зі статтею 7 закону про землю сплачуватимуть земельний податок в межах 1.5 — 3.0 коефіцієнтив ставок, визначених цим же законом.

ПІДПИСАННЯ ДОГОВОРУ З РОСІЄЮ НЕ ПОВИННО ПОВ'ЯЗУВАТИСЯ З ФЛЬОТОЮ

КИЇВ. — Голова парляментарної Комісії з питань оборони і державної безпеки Володимир Мухін вважає, що широкомаштабний договір про дружбу і співробітництво між Україною і Росією буде підписано влітку 1997 року. Він підтримує думку Президента України Леоніда Кучми, що проблему Севастополя і Чорноморської фльоти треба відокремити від підготови і підписання українсько-російського договору. На думку В.Мухіна, відносини між Україною і Росією ускладнюються тому, що Росія хоче, щоб Україна не випадала з орбіти російських інтересів. Голова Комісії наголосив, що згідно з українськими законами, російська частина Чорноморської фльоти може перебувати на території України тільки на умовах оренди.

ОСВІТЯНИ КРИМУ НЕ ОТРИМУЮТЬ ПЛАТНІ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут на засіданні президії Кримського комітету профспілок та Координаційного комітету соціяльного захисту працівників освіти і науки Автономної Республіки Крим обговорено соціяльно-економічну ситуацію. Учасники засідання констатували, що органи виконавчої влади автономії заборгували близько 26 млн. гривень кримським освітянам. Учителі загально-освітніх шкіл не отримали зароблених грошей ще за червень 1996 року, працівники вищих навчальних закладів не отримують платні від серпня минулого року, а студентам не виплачують стипендій з березня 1996 року.

ДІЯЛОГ З ПРОФСПІЛКАМИ

КИЇВ. — Уряд України затвердив склад групи уповноважених представників власників та уповноважених ними органів, які об'єдналися для ведення колективних перегово-рів і укладення генеральної угоди, галузевих і реґіональних угод між власниками і профспілками. Керівником групи призначено міністра праці Миколу Білоблоцького. Міністерству Праці та Міністерству Інформації України доручено забезпечити висвітлення ходу колективних переговорів щодо укладення угод між власниками і профспілками.

ЗВЕРНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

КИЇВ. — Генеральна канцелярія Українського Козацтва оприлюднила звернення до народу України з нагоди Різдвяних свят. "Українське Козацтво закликає виконати свою відповідальну історичну місію і на основі могутніх історичних підвалин українського етносу створити єдину Українську Апостольську Християнську Церкву", — сказано у зверненні. Водночас автори оприлюдненого документу звернули увагу громадськости на антиукраїнські заходи в Криму, які мають на меті повернути Україну в лоно імперії. Українське Козацтво, як міжнародна, національно-патріотична і оборонно-спортова організація всього козацтва України та зарубіжжя, висловило рішучий протест проти будь-яких зазіхань на споконвічні українські землі та свободу і незалежність України.

ОБУРЕННЯ ЛІБЕРАЛІВ

ЛЬВІВ. — Львівська обласна організація Ліберальної Партії України оприлюднила заяву, в якій висловила обурення тим, що ухвалення податкового законодавства знову відкладено. На думку лідерів ЛПУ, внаслідок цієї затримки проєкт бюджету на 1997 рік розглянуто в тому варіянті, що передбачає стару тверду систему оподаткування, прихований дефіцит, що робить бюджет нереальним, а отже нереальними можуть виявитися й кредити від міжнародних валютних організацій.

В Ужгороді будують катедральний собор

Закарпаття. — За роки незалежности України в Закарпатті відкрито 100 храмів Божих, ще кілька будують тепер.

В Ужгороді споруджують найбільший в Україні катедральний Хресто-Воздвиженський собор. Чотири роки тому найчисль-

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 8-ГО СІЧНЯ, пропонована президентом Биллом Клінтоном кандидатка на становище секретаря Державного департаменту Меделин Олбрайт відбула цілоденні переслухання перед Сенатською комісією закордонних зв'язків. Спостерігачі стверджують, що процедура відбулася у взаємно культурному і спокійному тоні без будь-яких несподіванок з обидвох сторін. Зокрема з великою увагою та пошаною до кандидатки віднісся голова згаданої комісії республіканський сенатор з Північної Кароляйни Джессі Гелмс. З усього видно, що переслухання були успішними та можна пророкувати швидке схвалення її кандидатури навіть республіканським Сенатом на секретаря Державного департаменту.

У СВІТІ

ЦИТУЮЧИ АНОНІМНІ ДЖЕРЕЛА у Державному департаменті, російське пресове агентство Ітар-Тасс повідомило в середу, 8-го січня, що наступним американським амбасадором до Москви буде Джей Стейплтон Рой, теперішній амбасадор ЗСА в Індонезії. Рой, котрому 61 рік, є професійним дипломатом з ранґою кар'єрного амбасадора та вже попередньо був амбасадором ЗСА до Китаю та Сінґапуру. Він випускник Принстонського університету, володіє російською мовою і вже попередньо працював в американській амбасаді у Москві, а також у Державному департаменті відповідав за совєтський відділ. Одначе покищо це тільки непідтверджені спекулювання.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Є й здорові тенденції

У пресі можна прочитати про все на світі, але найбільше — про багатство і бідність. При цьому багатство подається як взірець для наслідування: мовляв, от стануть убогі держави заможними — і всі їхні проблеми залишаться позаду. Чи й справді? Чи багаті країни не мають проблем? Чи вони не дихають занечищеним повітрям, не страждають від невиліковних хворіб, злочинности? Чи їхні громадяни, втішаючись технологічним комфортом, не зазнають все більшого відчуження? І навпаки — чи людина, звікувавши вік у бідній країні, мусить вважати, що вона й не жила на світі? Добра тема для роздумів, особливо після нашого мудро-пісного Свят-Вечора...

Згадаймо у зв'язку з цим казку Андерсена про царя, в якого дочка весь час нудьгувала та слізьми вмивалася. Аж один дорадник, котрий знався на езотериці, дорадив: треба знайти в державі щасливу людину, здійняти з неї сорочку і одягнути на ту цареву плаксу. Стали шукати і, певна річ, передусім — у пишних палацах, бо де ж іще можуть виявитися щасливі? Ба — марна річ! Дійшовши до краю царства, зажурена „соціологічна комісія" верталася ні з чим. І тут почула веселий спів і побачила мандрівного чоловіка — не старого і не молодого, не високого і не низького, з вузликом на палиці і сяючими очима. Чи ти є щасливий? „Ну звісно, що так!" Вельможі, не вірячи своїм вухам, зажадали арґументів: в який спосіб? Чому? Чи йому належить якесь багатство? „Звісно, що належить! Це сонце над головою — воно моє. Річка — моя! Цей легенький вітерець — мій! Усі ці польові квіти — мої!". І царським представникам нічого не залишалося, як здійняти зі щасливця сорочку. Одначе той дивний щасливий чоловік не мав під свиткою навіть сорочки!

Повчальна казка... Може, відутність сорочки — це вже занадто, але в усьому, навіть у багатстві, треба знати міру — до такого висновку в останні роки все частіше приходять громадяни багатих ЗСА. Згідно з опитуванням, проведеним Фондом родини Мерк, починаючи від 1990 року, щонайменше 65 мільйонів американців добровільно зменшили свої заробітки і стали жити скромніше і простіше. Спеціялісти, що діставали понад 100,000 дол. річно, воліють мати працю за 30,000 дол., але спокійну, пов'язану з позитивними емоціями, з моральним вдоволенням. Газета товариства „Добровільне спрощення" лише в одному стейті Мериленд має 40,000 передплатників. У своїй книжці „Гроші або життя" Джові Домінгез пише: „Все! Більше не можу жертвувати своїми стосунками з друзями, близькими, своїм дозвіллям, своїми нервами заради грошей". Всі 350,000 примірників книжки моментально розійшлися. Нюйоркський дослідний інститут Френд стверджує, що свідоме спрощення стало одним з десяти найголовніших американських суспільних явищ 1990-их років.

Відомий французький етолог, тобто експерт у ділянці поведінки, Борис Цірюльник, каже в інтерв'ю для журналу „Нувель Обсерветор": „Бідність не обов'язково є джерелом тривоги. Тривогу породжує втрата почуття ліктя і сенсу життя. У багатьох бідних країнах люди не знають смутку. І навпаки — багаті країни найбільше багаті саме тривогою...".

Звичайно, було б нерозумно проповідувати добровільне спрощення і збіднення в країнах, які тепер, як от Україна та інші колишні совєтські республіки, переживають тяжку економічну скруту. Але ж не всі там терплять нужду. У неприємному контрасті з масовими злиднями постають „нові багаті", що наживаються на чужій біді. Та мине якийсь час і діти та внуки захланних „товстих котів" неодмінно відсахнуться від неправедних способів досягнення багатства, зрозуміють, як багато важить у житті порядність і базована на ній повага з боку ближніх та самоповага.

Ідея скромного, узгідненого з природою і Богом життя — давня, як світ. У нас, українців, її яскравим виразником був Григорій Сковорода. Американці хоч і молода нація, але й вони мають авторитетних провідників цієї ідеї. Один з них, Генрі Торо, писав у всесвітньо знаменитій книжці „Волден або життя в лісі": „Скільки здоров'я та радости несе нам невинна і благодійна Природа — сонце, вітер, дощ, літо і зима! І скільки в ній співчуття до людського роду! Вся Природа страждала б, сонце потьмяніло б, вітри зітхали б, хмари проливали б сльози, а ліси скинули б свою одежу і серед літа одягнулися в жалобу, якби в людини з'явився коли-небудь справжній привід для горя...".

М. Мельник

ПРО ВАГУ ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ

На жаль, надто багато людей в Україні не здає собі справи з того, до якої міри розбудова української державности залежить від успішних економічних реформ. Прикладом, люди журяться можливим конфліктом з Росією, зокрема після декларацій Державної думи та посадника Москви Лужкова відносно Севастополя і Чорноморської фльоти. Засоби масової інформації є переповнені дискусіями на ту тему.

Чим не варто журитися

Тими деклараціями росіян не треба було б так дуже журитись, коли б українські збройні сили були сильні. Та вони не можуть бути сильні, бо держава не має грошей. Наприклад, на 1996 рік Міністерство Оборони запропонувало бюджет на 270 трильйонів крб., Верховна Рада признала 138 трн., та з тих затверджених грошей міністерство отримало тільки біля 60 відсотків. Це жахливі цифри, та люди якимось чином не тільки тим не обурюються, але й того не завважують. Вони вимагають від Уряду тверді постави до імперських зазіхань Росії, може навіть і не підозріваючи, що росіяни дуже добре знають, що за того роду „тверді постави" ніяка реальна сила не стоїть. Коли б економіка України була нарівні з економікою Мадярщини, Естонії чи Чехії, тоді справи ті виглядали б цілком інакше.

Сила України залежить теж від гармонійного співжиття різних верств суспільства. І тут знову сильне народнє господарство є незвичайно важливим чинником. Злагоду в суспільстві тяжко втримати, коли багато людей гине з голоду.

Люди обурюються теж тим, що і Уряд, і Верховна Рада занедбують проблему українізації населення. Під сучасну пору українізація народу не є найголовнішим завданням Уряду і не варто підкопувати його авторитет, коли він робить добру роботу в ділянках економічних реформ і скріплення боєздатности війська та українізації армії. Українізацію народу можна на якийсь час цілком добре залишити в руках різних патріотичних організацій. За той час українці на росіян напевно не переміняться.

В ділянці економічних реформ Уряд Президента Кучми є на добрій дорозі і це мусять признати керівники різних авторитетних міжнародних фінансових організацій. Реформи ті були б куди більш успішні, коли б ліві партії в Україні були багато слабші. Завдяки їхній силі, вони мають великі можливості для деструктивної роботи і у Верховній Раді, і у значній кількості областей. У тій шкідливій роботі допомагають їм їхні інтелектуали. Вірні марксистсько-ленінським догмам, вони зі значним успіхом впроваджують загал у блуд.

Безсумнівна конечність

В ділянці економічних реформ скорий перехід до економіки вільного ринку за умов стабільних цін, є безсумнівною конечністю. Провідники таких країн, як Литва, Латвія, Естонія, Мадярщина, Чехія чи Польща давно це зрозуміли і їхні народні господарства сьогодні функціонують багато краще, ніж економіка України. Натомість в Україні надто велика кількість депутатів ВР робить все, щоб реформи ті сповільнити.

Їм вдалося скласти довжезний список підприємств, що їх приватизувати не можна. Всі люди на Заході знають, що зупинення інфляції є передумовою для відродження економічної активности. Щоб зупинити інфляцію, треба зрівноважити державний бюджет. Щоб зрівноважити державний бюджет, треба не тільки реформувати податкову систему, але й передати в приватні руки підприємства, а зокрема ті, які живуть з державних дотацій. Треба теж вкоротити екстраваґантні видатки в шкільництві, публічному транспорті, споживанні енергії та інших. Та замість поставитись до тих конечностей з точки зору загальнонаціонального добра, ліві депутати у ВР знімають крик про антинародну політику Уряду. Вимагаючи від Уряду усіх можливих благодатей для народу, вони, у цілком безвідповідальний спосіб, навіть не думають вказати на те, де знайти гроші на ті видатки. Таким чином вони змушують Уряд до „позичок" в Національному банку, цебто до емісії грошей, що очевидно, кінчиться посиленою інфляцією і тим самим продовженням економічної кризи.

Маємо теж до діла з пропаґандою тих заскорузлих ідей, що її практикують і ліві політики, і деякі старомодні економісти. Ось читаю промову голови ВР Олександра Мороза на з'їзді районних адміністраторів з питання економіки промисловости та житлово-комунального господарства (19-го листопада 1996 року). Про економічну ситуацію в країні він, між іншим, заявив таке: „Реально ж економіка продовжує перебувати в глибокій кризі. І, на жаль, не має ніяких підстав вважати, що її пік залишився позаду".

Далі О. Мороз цитує, у цілком безкритичний спосіб, велику кількість статистичних даних, які начебто підтверджували його тезу і щодо неґараздів в народному господарстві, і щодо начебто деструктивних наслідків економічної політики Уряду. У цілій своїй промові він не знайшов абсолютно нічого доброго в економічній політиці Уряду. Коли б закордонні фінансові організації і інституції повірили в те, що каже О. Мороз, тоді Україна не дістала б ані одного цента фінансової допомоги. На щастя, так воно не є, та воно дійсно прикро, що така людина стоїть на чолі парляменту України.

Безпідставні побоювання

Подібну пропаґанду ведуть теж деякі економісти з титулами докторів, професорів і членів Академії Наук. Клясичним взірцем такої пропаґанди є стаття Трохима Ковальчука, заслуженого діяча науки і техніки України, професора, доктора економічних наук („Голос України" з 14-го листопада 1996 року).

Ось кілька „цікавих" тез чи пропозицій. Автор твердить, що емісія грошей та поміркована інфляція причиняються до економічного росту, що уряд України веде шкідливу монетаристську політику, та що фінансова допомога Міжнародного валютного фонду (МВФ) ставить Україну в цілковиту залежність від закордонних капіталістів. На думку автора, „...більшість ринково розвинутих країн, виходячи із стану „великої депресії", активно користувалися рекомендаціями найбільш об'єктивного монетариста Дж. М. Кейнса щодо необхідности і доцільности розумного використання інфляційних чинників...".

Мушу признатись, що до тепер я ще не завважив, щоб якийсь економіст назвав Кейнса монетаристом. Відомий економіст Джен Тейлор зі Стенфордського університету у своїй книжці „Принципи макроекономіки" (Principles of Macroeconomics) каже таке (стор. 545): „Монетаристська школа: школа... яка твердить, що зміни в постачанні грошей є первинною причиною коливань в реальному внутрішньому валовому продукті і є основною причиною інфляції. Почалась довга серія дебат між монетаристами і прихильниками Кейнса. Сьогодні дискусія та видається досить безпредметно, бо є очевидним, що сукупний попит може змінитись завдяки і грошевій, і фіскальній політиці. Одначе перед тими дебатами грошова політика відогравала малу ролю в переважній кількості економічних моделів, збудованих на теоріях Кейнса".

Т. Ковальчук твердить, що „поміркована інфляція вигідна національній економіці і державі... Японія... цілеспрямовано тримала річну інфляцію на рівні 90-100 відсотків упродовж 10 років". Це твердження є цілковито фальшиве. Найскоріший ріст цін споживчих товарів в повоєнних роках мав місце приблизно між січнем 1973 року і листопадом 1974 року, коли за тих майже двох літ ціни піднялись на 41 відсоток. На початку 1974 року індустрійна продукція Японії почала спадати. Отже, скорий ріст цін в Японії не поміг, а пошкодив. Треба додати, що також між січнем 1951 року і груднем 1953 року ціни піднялись на трохи понад 40 відсотків. Вони теж піднялись на приблизно 30 відсотків в роках 1918 і 1919. Після війни ріст цін в Японії становив, в пересічному, 3 відсотки, між роками 1978 та 1987. Між роками 1981 і 1995 проценти були такі: 7, 2.3, 3.1, 3.3, 1.7, 1.2.

Економічний ріст і ціни

На думку Т. Ковальчука, „...теорія проголо-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Роздуми при загашених свічках

Вкінці можна полегшено відітхнути — святочний сезон за нами. Погасли вже майже дорешти тисячі світел, що змушували нас постійно задумуватися над тим, скільки електроенерґії вони з'їдають і як ця енерґія була б придатна там, де її так потрібно. Ялинки напрочуд дбайливо загорнені у пластикові мішки вже лежать на берегах хідників, чекаючи коли їх вкинуть до смітєвозів, а вулиці міст прибрали свій звичайний сіро-брудний вигляд. Отже, багатші люди можуть спокійно поспішати у теплі краї, щоб там відпочити від надміру свят і напруженого товариського життя, а пересічні громадяни трохи послабувати на депресію, ностальгію чи інші неокреслені нервово-соціяльні недуги, які є характеристичними наслідками різдвяного галасу, поспіху та шаленої купівлі дарунків.

Про все це знайдете статті в різних журналах, у студіях „лікарів душ", а навіть у розмовах між знайомими. Мало хто, однак, намагається схопити психічний стан і настрої, пануючі серед нашої української громади, яка тільки спорадично має вийняткових щасливців, що можуть втопити свої післясвяточні „блус" у туркусах південних морів. В більшості ми мусимо продовжувати повсякденне життя і тільки в не дуже веселих роздумах аналізувати те, що минуло недавно і яке воно було. То ж бо тільки ми, українці, єдині, здається, в широкому християнському світі, святкуємо Різдво двічі, і двічі сідаємо до святвечірнього стола та двічі вітаємося ще, на щастя, єдиним давним традиційним „Христос Рождається". Не можна також забути, що ще і ходимо з колядою від грудня аж десь до великого посту, хоча часом молоді колядники не вміють видобути зі себе більше як одну стрічку „Бог предвічний", але зате мають добре уставлену руку зі збірковою листою на ту чи іншу організацію. Не можна забути також про традиційні „просфори", часом у так нетрадиційному часі як і „коляда". На тих зібраннях завжди такі самі різдвяні страви і такі самі промови та бажання, часто вже зовсім не на часі.

Все те разом здатне викликати не радість, а безнадійну втому та ностальгію, а часом до того ще і шлункову недиспозицію від кількости вареників і голубців та інших „традиційних" потрав у проміжку одного місяця. До речі, саме питався мене один із молодшого покоління, чому ми називаємо Щедрий Вечір „голодною кутею", коли там так багато дають їсти, і чому приписово треба ликнути принаймні ложку куті, яка їм зовсім не до смаку.

Скільки разів можна бажати „веселих свят" і сідати традиційно до столу, де на сіні урочисто золотом блищить колач у полум'ї двох свіч? Мої довголітні друзі зі сумом заявили цього року, що вже не світять свічок, бо це, як все інше, „переводиться". У інших число родини при святвечірньому столі помітно знову зменшилося, а ще інші старалися безболісно „обійти" розділену родину, а потім з трудом ковтали непрошені сльози. І так зле, і так не добре!

Подумаймо, чи не залишили ми вже тільки у найглибше захованих споминах образ того, яким має бути це справжнє Різдво, а радше яким воно було колись? Ми стараємося на силу його реанімувати тут, в тамтій подобі, а воно якось нам ніяк не вдається. Змінені обставини життя, зміна ментальности, зміна способу і часу святкування, бажання взяти з уваги на молодших якість частини звичаїв, що їх прийняла багатонаціональна Америка із десятків традицій різних народів — все це нівечить силою оточення наші прадавні засади, які ми за всяку ціну хочемо ще продовжувати і пере-

(Закінчення на стор. 3)

Петро Часто

Хочете знати своє майбутнє?

III

В кінці публікації — катарсис для росіян: все, мовляв, загине у висліді космічної катастрофи, одна лише материкова плита вціліє — Росія... Чи ж не чудовий спосіб для пропаґаторів великодержавної ідеї? Тепер, в економічно і політично непевні часи, астрологією цікавляться всі — отже, через різні „провіщення" у голови можна вщепити що тільки хочете. Росіянам найбільше хочеться „нового союзу", але коли це пропаґуватиме московський політик-шовініст, то він може тільки відштовхнути, а от коли астролог те саме „передбачить", покликуючись на відповідне розташування зірок у небі — це вже інша пара кальошів.

Пророки і пророцтва — річ цілком реальна, однак щоб збагнути її, замало нашої матеріялістичної освіти, замало логіки, раціоналізму. Тут потрібне ще чисте серце, здатне відчути, де проходить різниця між Добром і Злом, бо нерідко вона ретельно замаскована. Сенс нашого світу і всесвіту, всього сущого — моральний, на всіх поверхах буття точиться жорстока битва, видима і невидима, між Добром і Злом — велика битва за маленьке людське серце. І пророцтва можуть служити зброєю як в руках Добра, так і Зла. Майбутнє знає тільки Бог, і коли вважає за потрібне, говорить через пророків — людей з особливо чистими серцями. Одначе в невідомий для нас спосіб певну кількість інформації щодо майбутнього викрадають злі сили — щоб розпалити психоз серед людей і відвернути їх від справжньої віри, від неба. На пам'яті кожного покоління — безліч випадків, коли лжемесії провіщували кінець світу — згадаймо хоч би японця Асагару або американця Дейвида Кореша, або канадсько-французький „Орден Сонця".

А як ставиться до цього всього наша Церква? Адже уся Біблія, як Старий Завіт, так і Новий, сповнена розповідями про пророків та їхні передбачення. Також і давньогрецька та давньоримська література.

За декілька сторіч до Христа у Греції знаменита віщунка Піфія перед черговим „сеансом" дихала отруйними випарами, що здіймалися з камінної ущелини, і лише задурманившись, впадала в екстазу й починала провіщувати. Це, без сумніву, означає, що вона будила свою нижчу, чуттєву, душевну природу, й та озивалася. Про вищу, духову, надхнену з неба, тут і мови не може бути. Отже, пророцтва бувають двоякі, згори і знизу — ті, що оновлюють і підносять людину, і ті, котрі лише її „інформують". Отже, одна річ — „циганка-ворожка" з народної пісні, а зовсім інша — притрушене науковоподібною термінологією віщування. Що з циганки візьмеш? А от „професорів-астрологів", перед якими людська маса жадібно відкриває роти, легко можна використати як провідників певних політичних цілей. Це дуже небезпечна зброя, у майбутньому вона може перевершити атомову. Випробовують її вже. Ось тільки один, зовні дуже непоказний приклад. Незадовго до червневих президентських виборів у Росії сторінками московських газетах пробігло висловлювання знаменитої болгарської віщунки Ванги (тепер вже покійної): „Виборів не буде". Всі спогади про Вангу свідчать, що вона ніколи не провіщувала політичних ситуацій. Коли її попросили передбачити розвиток подій в Україні, вона досить двозначно обмовилася: „Хто такий Льоня? Бережіть Льоню!". І дотепер українці не знають, про кого саме йшлося і кого треба берегти більше — Льоню Кравчука чи Льоню Кучму. Щодо російського випадку, то річ ось у чому: Єльцин був близький до того, щоб скасувати вибори, це наполегливо пропонували йому зробити його найближчі дорадники. Якби так сталося, антидемократичну акцію пізніше можна було б пояснити не підступною політичною боротьбою, а зорями та Вангою.

Навіть „добрі" пророцтва обеззброюють: якщо добро має постати само по собі, то нащо ж наші свідомі зусилля? Нащо праця, віра, відповідальність? Нащо жертовність? Замість будувати життя, замість силою, як вчить Христос, здобувати Царство Небесне, людина вмирає внутрішньо, стає „живим трупом" — і саме на це розраховує князь темряви...

Втім, зі Святого Письма знаємо, що навіть ворожбити-шубравці перероджувалися під очищувальною дією апостолів Христових. Проповідь Пилипа переродила ворожбита Симона, який „дурив самарійський народ, видаючи себе за якогось великого" („Діяння св. ап.", 8, 9). Ось ще один дивний епізод з „Діянь": „І сталося, як ми йшли на молитву, то нас перестріла служниця одна, що мала віщунського духа (у грецькому перекладі так і сказано — „мала духа Піфії" — П. Ч.), яка ворожбитством давала великий прибуток панам своїм. Вона йшла слідом за Павлом та за нами і кричала, говорячи: „Оці люди — це раби Всевишнього Бога, що вам провіщуть дорогу спасіння!". І багато днів вона це робила. І обурився Павло, і обернувшись, промовив до духа: „В ім'я Ісуса Христа велю я тобі — вийди з неї!". І з того часу той вийшов" („Діяння", 16, 16).

Чому апостол Павло це зробив? Адже та жінка нібито віщувала правду? В тому то й річ, що „нібито". Насправді зударилися дві протилежні категорії віщунів — Павлова, вища, духова, і її, нижча, піфійська. Якби Павло дозволив їй далі пророкувати, то цим посилив би її становище серед громади, а своє власне, високе — послабив би. Нечистий, піфійський пророчий дух для того нібито й визнавав правду, щоб зміцнити свій власний вплив на людей, відвернути їх від Христової науки. Мовляв, я кажу таку саму правду, як і вони, Христові учні...

Ось як св. Марко розповідає про перше чудо в Капернаумі: „...І зараз у їхній синагозі знайшовся один чоловік, що мав духа нечистого, і він закричав, і сказав: „Що тобі до нас, Ісусе Назарянин? Ти прийшов погубити нас. Я знаю Тебе, хто Ти — Божий Святий" (нечистий дух — провіщує, яснобачить!) І що ж далі робить Христос: „Ісус же йому заказав: „Замовкни і вийди з нього". І затряс дух нечистий того, і скрикнувши голосом гучним вийшов із нього". (Єв. від св. Марка, 1, 23-25). Отже, вигнати цей злий дух пророцтва означало врятувати чоловіка, що Христос і вчинив.

(Закінчення на стор. 3)

Поміч хворим...

(Закінчення зі стор. 1)

вався, і вже 10-го грудня родина Буряк відлетіла в Україну, після кількаденного перебування у домі М. Йовик.

Завдяки добрим людям, що відгукнулися на нашу статтю, зібрано гроші на переїзд цих п'яти осіб до ЗСА і поворот домів, як інформує М. Йовик, а лікарі дали безплатно свою опіку, як також лікарню.

З усіх усюдів простягнулася помічна рука. Ось Г. Бохонок зголосився супровожати хворих з Ню Йорку до Каліфорнії, щоб допомогти незнаю-чим мови та звичаїв, в Каліфорнії лікарі опікувалися дівчатками, як рідними, в Ню Йорку знайшли вони родинну та духовну опіку серед парохіян української католицької церкви Непорочного Зачаття і її пароха о. Романа Чопія.

Чи можна уявити радість тих дітей, які досі не бачили майбутності, а з твердженням лікарів без складної операції очних залозів не мали б життя?

Правда, це ще не кінець їхнього лікування. Як повідомив д-р В. Селезінка, в травні він разом із д-ром Кіккавою полетять до Івано-Франківська, щоб там провести другу частину лікування складної недуги — витягнути пластикові рурки, якими тепер через ніс виділяються залози.

Родина Буряк немає батька, а усі п'ятеро живуть у дуже важких фінансових обставинах, а передусім у невідповідному приміщенні. Їхня хата - на мочарах, вологість і терміти нищать її на зовні та внутрі, а мати дівчаток була змушена продати єдину корову, щоб могли одягнути себе та дітей на подорож до ЗСА. Але все це тепер не так безнадійно — дівчата мають вирятовані очі та своїм зовнішнім виглядом вже не страхають людей. А ці молодечі очі, що ще перед кількома місяцями світилися смутком, тепер на кожній світлині усміхаються. Чи це не радісне почуття для всіх читачів „Свободи", що відгукнулися своїми датками на розповідь про те нещастя, що зустріло родину Буряк?

Усі чотири дівчатка з мамою після операції на прогулянці в Каліфорнії.

У ВЕРХОВНОМУ СУДІ ЗСА в середу, 8-го січня, відбулася двогодинна дискусія на тему тепер досить широко дискутованого питання про те, чи Конституція дає право невилічимо хворим особам кінчити самовбивством з допомогою лікарів. Було ясним, що судді захоплені цим спірним питанням і з великою увагою та цікавістю прислухалися до представленої арґументації, але в той самий час намагалися відсторонити Верховний суд, як установу від встрявання у винесенні рішення ще одного питання життя і мерти.

АВТОМОБІЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО Крайслера відкликало 620,000 малих фурґонів („міні венс") і звичай-них авт з 1991-92 років через можливу в майбутньому небезпечну ваду у керувальному механізмі, котрий з часом стає нещільним та може розколотися. Речниця виробництва Мішелл Тінсон повідомила про це у вівторок, 7-го січня, та відразу підкреслила факт, що Крайслер робить це добровільно і за власним бажанням, а не під тиском будь-якого автомобільного випадку.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ ізраїльської військової команди у середу, 8-го січня, випущена з південного Ливану ракета впала в Ізраїлі. Хоч ракета типу „Катюша" не спричинила трагічних пошкоджень, то все ж таки викликала напружену ситуацію на кордоні північного Ізраїля. Одначе палестинські повстанці групи Гезболла — Партії Бога цим разом не взяли відповідальности за цю акцію, але, як твердять аналітики, кожному є ясним, що це зумисні намагання не допустити до замирення між Ізраїлем і палестинцями.

Різдвяний базар в УОКЦентрі у Філядельфії

Філядельфія. — Тут 14-го і 15-го грудня 1996 року Український Освітньо-Культурний Центр влаштував великий традиційний різдвяний базар. На нього прийшло понад 1,500 покупців, які купували різдвяні подарунки, пшеницю на кутю, мід, мак та різдвяне печиво. Понад 40 підприємств, між ними заробіткові сектори організацій, доставили для покупців товар з великими виборами народного ремесла, книжок, музичних видань та мистецької творчости. В океремих залях центру відбувалися дві мистецькі виставки. Центром влаштований буфет дав змогу покупцям пообідати, відпочити та поговорити зі знайомими, які приїхали з далеких периферій Філядельфії.

Базар, як і минулими роками, підсилював святочний настрій серед філядельфійської громади, дав змогу виступити нашій молоді з вертепом та співом колядок. Св. Миколай благословив діточок, роздаючи їм маленькі подарунки. Крім того на великому телевізійному екрані в їдальні висвітлено відео з різдвяного святкування в Україні.

Численна участь в базарі також принесла фінансову підтримку центрові, який є осередком української громадської діяльности у Філядельфії.

Перед закриттям базару розіграли льотерії, а на кінець голова центру інж. Борис Захарчук висловив щиру подяку всім за участь та побажав українській громаді Філядельфії, українцям в діяспорі і в Україні веселих свят Різдва Христового та щасливого нового року.

Форум...

(Закінчення зі стор. 1)

прискорено, грошову реформу здійснено, прийнято тверду фіскальну політику. Згідно з повідомленнями преси, американські і канадські компанії ведуть перед у першій хвилі чужоземних інвестицій в Україні.

За детальнішими інформаціями щодо порядку денного і реєстрації можна звертатися до American Conference Institute на число (416) 927-7936 або факс (416) 927-1563.

РОСІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ Боріс Єльцин, який у листопаді переніс п'ятигранну обхідну операцію серця, знову опинився в лікарні. Від понеділка, 6- го січня, він лежав у ліжку з підвищеною температурою лікуючи, що виглядало як звичайна простуда. Одначе у середу вечором лікарі побачили, що це не звичайна простуда, а початки запалення легенів і негайно відправили його до лікарні. Д-р Ренат Акчурін, який був головним хірургом згаданої операції, повідомив, що це захворіння немає нічого спільного з операцією, але воно є дещо небезпечним у його випадку так швидко після операції.

МИНУЛОЇ СУБОТИ, 4-ГО СІЧНЯ, у Меморіяльній лікарні Скоттсдейл у місцевосі Скоттсдейл в Арізоні, помер 87-річний нюйоркський більйонер нерухомого майна і власник Емпайр Стейт будинку Геррі Гелмзлі. Незважаючи на те, що він був більйонером, пересічний американський громадянин довідався про нього в 1989 році, коли державна прокуратура оскаржила його та його дружину Ліону в податковому шахрайстві. Г. Гелмзлі було вже тоді визнано хворим і неспроможним проходити судову розправу, але його дружину засуджено до чотирирічного ув'язнення. Причиною смерти Г. Гелмзлі було запалення легенів.

ПОВЕРНУВШИСЬ З КІЛЬКАДЕННИХ вакацій на Вірджінських островах, президент Билл Клінтон ентузіястично взявся до підготовки програми його інавґурації на другу каденцію у Білому Домі. Почавши молитовною зустріччю-сніданком у Білому Домі з представниками духовенства різних віроісповідань, заплянував спеціяльне засідання нового кабінету в Кемп Дейвид, відпочинковому місці американських президентів, для ознайомлення з найбільш пекучими справами та можливого їх полагодження, а крім того має в пляні серйозно взятися до праці над своєю інавґураційною промовою.

Про вагу...

(Закінчення зі стор. 2)

шує, а практика різних країн підтверджує, що відносно невеликий відсоток інфляції (в межах 5 відсотків на місяць) не тільки не шкодить економіці, а за певних умов стимулює її розвиток". Цікаво, як людина, яка вважає себе економістом, може пропонувати такий нонсенс. Ріст цін на 5 відсотків на місяць — це майже 80 відсотків на рік. Останніми роками проценти безробіття в Німеччині, Франції, Італії й Канаді були 10 а то й більше процентів. Безробіття в Еспанії становило понад 20 відсотків. Уряди тих країн всіми силами стараються знизити безробіття. Та ніякий уряд не пробує приспішити ріст економіки (і тим самим знизити безробіття) за допомогою інфляції. В дійсності, інфляція в тих країнах вагається між двома і п'ять-ма процентами не на мі-сяць, а на рік. А в загаль-ному варто завважити, що свого часу певна кількість людей вірила в теорію так званої „Філіпс керв" (Phillips curve), на основі якої з ростом інфляції (в певних межах) зменшується безробіття. Та сьогодні всі без вийнятку уряди на Заході стоять на становищі, що економічний ріст мусить бути базований на стабільних цінах.

Т. Ковальчук твердить, що „емісійний доход завжди і в усіх країнах з цивілізованими виробничими відносинами, важлива стаття поповнення бюджету". Це твердження є цілковито фальшиве. „Емісійний доход" — це „позичка" грошей в центральному банку. В такому випадку центральний банк просто друкує потрібну кількість грошей і дає її урядові для покриття дефіциту. Уряд дає ті гроші різним категорям людей, внаслідок чого попит на товарі зростає і ціни ідуть вгору. Ніяка економічно заавансована країна того не робить. Щоб покрити бюджетний дефіцит, уряди позичають гроші в одних людей, і дають їх другим людям, в наслідок чого попит на товари в основному не є заторкнений і ціни, в загальному, залишаються такими, якими були перед тієї акцією.

Багато місця присвячує Т. Ковальчук критиці Міжнародного валютного фонду. На його думку, фінансова допомога МВФ підпорядковує економіку України іноземному капіталові і де факто позбавляє Україну реального суверенітету. Критика та нагадує дешеву антикапіталістичну пропаґанду совєтських часів. Фінансовий звіт МВФ вказує на те, що останніми часами МВФ дав фінансову допомогу біля 60 державам, в тому числі й Росії. Замість боятись капіталістичного поневолення, всі вони про ти допомогу просять і є дуже вдячні, коли її отримують. Цікаво теж завважити, що Китай недавно прийняв зобовязання статті VIII, секції 2, 3 і 4 Договірних Статтей МВФ. Отже, чому Україна мала б боятись капіталістичного поневолення заанґажованого МВФ, коли стільки держав, а між ними Росія і Китай, такого страху не виказують?

Роздуми...

(Закінчення зі стор. 2)

щеплювати тут. Чи справді нові покоління в них щиро зацікавлені, відчуваючи їх духовну потребу? Чи вміють і чи хочуть вони відділити зерно від полови? Здається, що дуже важко все це погодити, і тут наші бажання і спомини про „колись" не мають такої переконуючої сили і такого впливу, що ми собі бажали б затримати. Ще тут і там знаходиться родина, яка зі справжнім переконанням святкує одні свята та сідає до одної Святвечері в повному, єдиному, родинному складі, але це вже, однак, належить до сфери вийнятків. Тільки телефонічні дзвінки в Україну, до близьких, що не зреклися часу і щирости свята, як Бог приписав, пригадують нам велич справжнього Різдва, таким, як воно було завжди в Україні і яке ми з тугою пригадували усім тут, у роки, коли там не можна було навіть голосно колядувати.

І тут насувається у наших посвяточних роздумах одне питання: чи старатися, незважаючи на все, далі послідовно триматися старого і „проти надії сподіватись", що наші діти та внуки будуть робити те саме з поваги до нас?

Немов у відповідь на це питання був недавно дзвінок одної представниці „четвертої хвилі" з побажаннями Різдва у день 24-го грудня. На моє здувування щиро відповіла, що хоча вона тут щойно рік, але святкує так, „як всі", бож треба якось скоро пристосовуватися до загалу...

А ми хочемо з перспективи півсторіччя ще далі боротися з вітряками?

О-КА

Хочете знати...

(Закінчення зі стор. 2)

Сьогодні також багато „пророків" нібито говорять від імені Христа. Що їх чекає, знаємо зі слів самого Ісуса, від яких мурашки біжать по спині: „...Багато хто скажуть мені того дня:„Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не ім'ям Твоїм демонів виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі твроили?". І їм оголошу Я тоді: „Я ніколи не знав вас. Відійдіть від мене, хто чинить беззаконня!" (Єв. від Матвія, 7, 22-23).

Зацікавившись цією темою, натрапив я на колись видану в Ню Йорку брошуру нашого земляка Михайла Лавренка — зі суцільними осторогами щодо близького кінця світу і посиланнями на Кейса та індійських магатмів. Але мені в тій брошурі впало в око інше — згадка про нашу „Свободу". Цитую: „Щоб попередити більшу кількість нашої людности по всій Америці й Канаді, я був надіслав цей матеріял до редакції „Свободи" ще 14 червня 1970 року. Просив головного редактора А. Драґана конче оприлюднити його в часописі, що тоді мав 25 тисяч передплатників, а читали його ще може 50 тисяч читачів. А крім того, часопис розходився сливе по всьому світі. І щоб переконати п. Драґана, я зумисне вислав йому книжку, написану американським звітодавцем Jess Stewart під назвою „Edgar Cayce, The Sleepoing Prophet", видання 1967 року. Я праг довести редакторові правдивість повідомлення, й з усією, як то кажуть, щирістю просив надрукувати статтю. Але редактор, не знаю, чим він керувався — гадаю, що не добром своїх читачів — мій звіт, промовляючий про страшну небезпеку, не надрукував...".

Приємно усвідомлюваити, що „Свобода" виявилася настільки мудрою, щоб не друкувати того „промовляючого про страшну небезпеку звіту". При цьому вона керувалася саме добром своїх читачів.

Бог дав людям набагато більше, ніж знання про життя — дав саме життя. Воно — вічне. Навіть так званий „кінець часів" нє є кінцем життя. Тому навіть Христос не знає про той „кінець". „А про день той і годину не знає ніхто: ані Ангели небесні, ані Син — лише сам Отець..." (Єв. від Матвія, 24, 36-37). Якщо навіть „ані Син", то що ж може знати Кейс чи наш Лавренко?

Частіше відкриваймо Святе Письмо: „...Бо постануть Христи неправдиві, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних..." (Єв. від Матвії, 24, 24).

В Ужгороді будують...

(Закінчення зі стор. 1)

ніша в місті православна громада, віддавши братам греко-католикам середньовічний Катедральний собор, почала спорудження катедрального Хресто-Воздвиженського собору.

Він матиме два поверхи та дві великі залі; діє невеличка каплиця. Кілька місяців тому почала виходити газета "Християнська Родина", відкрито недільну школу, в якій зможе навчатися до 500 дітей. На меті — відкриття при соборі духовної семінарії.

З болем повідомляємо приятелів, друзів і знайомих, що в четвер 9-го січня 1997 р. після тяжкої недуги заснула на віки на 72-му році життя наша дорогенька
ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
ЕВГЕНІЯ МАЛЬКУТ

Залишила у смутку:
мужа — ПЕТРА
синів — ЕВГЕНА
— ІВАНА з дружиною СТЕФАНІЄЮ
внуків — ЕРИКА
— ХРИСТЮ і
— НАТАЛІЮ.

ПАНАХИДА — субота 11-го і неділя 12-го січня 1997 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Quinn, Асторія, Н. Й.
ПОХОРОН в понеділок 13-го січня о год. 9:30 ранку в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбург, Н. Й.

ШИРОКА ПЛАСТОВА РОДИНА в ЗСА
щиро сумує з приводу відходу у засвіти
31-го грудня 1996 р.
ДОБРОДІЯ ПЛАСТУ

бл. п.
ВОЛОДИМИРА КВАСА

на 80-му році трудолюбивого життя.
Покійний, як управитель Союзівки завжди був приятелем пластової молоді.

ПОХОРОН відбувся в суботу 4-го січня 1997 р. в Кергонксоні, Н. Й.

Дружині покійного та цілій родині складаємо щирі співчуття.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА РАДА
КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" в НЮАРКУ, Н. Дж.
ділиться сумною вісткою з членами і симпатиками Т-ва, що з волі Всевишнього 29-го грудня 1996 р.
відійшов у вічність

бл. п.
інж.
ЮРІЙ ХРАНЕВИЧ

довголітній член Т-ва, ланковий настільного тенісу, організатор турнірів цього спорту, колишній член Управ УСЦАК і Делеґатури-Схід.

Дружині Оксані, близькій і дальшій родині передаємо наші щирі співчуття.

УПРАВА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" в НЮАРКУ, Н. Дж.
в глибокому смутку повідомляє своїх членів і симпатиків, що 27-го грудня 1996 р. упокоївся в Бозі

бл. п.
інж.
ЯРОСЛАВ ТКАЧ

довголітній член Т-ва, кількакратний член Управи на пості ланкового лещетарства, чемпіон лещетарських першенств УСЦАК, член інших українських організацій.

Опечаленій родині покійного складаємо щирі співчуття.

УПРАВА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

УКРАЇНСЬКА СПОРТОВА ЦЕНТРАЛЯ АМЕРИКИ і КАНАДИ
в глибокому смутку повідомляє членів УСЦАК і громадянство, що 27-го грудня 1996 р. упокоївся в Бозі

бл. п.
інж.
ЮРІЙ ХРАНЕВИЧ

багатократний член Управи на пості ланкового настільного тенісу, організатор чемпіонатів УСЦАК в цьому спорті, кількакратний чемпіон УСЦАК і багатьох американських турнірів, активний член суддівської Колеґії настільного тенісу Американської Федерації, член ряду українських суспільно-громадських і політичних організацій.

Дружині покійного Оксані, близькій і дальшій родині, складаємо щире співчуття.

УПРАВА УСЦАК

ДВА ЗАКОРДОННІ ДИПЛОМАТИ, яких посадник Ню Йорку Рудолф Джуліяні звинуватив у пиянстві та конфронтації з місцевими поліціянтами, публічно заперечили цю версію та подали свою власну. Єдине на чому обидві сторони погодились це те, що авто, зареєстроване на російську місію до Організації Об'єднаних Націй, було запарковане перед гідрантом о 4-ій годині по полудні 29-го грудня. Коли міські поліціянти виписували кару за це переступлення, дипломати повелись негідно — один намагався сісти за кермо авта , а другий вдарив поліцая, за що обидвох поліція заарештувала. Речниця посадника Коллін Рочі підкреслила, що місто має сімох свідків, які підтверджують версію поліції. Російський дипломат Боріс Обоносов каже, що й досі не знає чому поліція повелась з ними так брутально.

ПОДІЇ

КОНЦЕРТ КАМЕРНОГО АНСАМБЛЮ ПРИ УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки влаштовує концерт Камерного ансамблю при УІА, який відбудеться у суботу, 18-го січня, початок о год. 8-ій вечора. У програмі — твори Моцарта, Бетовена, Балея та Шумана у виконанні І. Лещишина, М. Песканова, Т. Гоффмана, Т. Хоми та М. Сука. Адреса УІА: 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку. Телефон для інформацій (212) 288-8660.

ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

Тінек, Н. Дж. — Тут у суботу, 8-го лютого, в готелі Меріотт Ґленпойнт відбудуться вечерниці „Червоної Калини" — бенкет та презентація дебютанток. Гратимуть оркестри „Темпо" і „Луна". Дебютанткам слід зголошуватися до Ольги Ставничої, тел. (201) 933-7558, у справі інформацій та запрошень — телефонувати до Ігоря Сохана (201) 391-

Відзначили 75-ліття відродження УАПЦеркви

В неділю, 10-го листопада ц.р., в Культурному Осередку українського православного собору св. Володимира в Пармі, Огайо, святочно відзначено 75-ліття відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Києві 1921 року.

Ця урочистість почалася відслуженням Молебня після закінчення Служби Божої в соборі св. Володимира, а продовження — після Молебня в Культурному Осередку собору.

Художньо виготовлена програма свята з світлинами пам'ятника Митрополита Василя Липківського в Баунд Бруці, Н. Дж., з Єпископату 1926 року, хіротонії Митрополита у св. Софії в Києві 23-го жовтня 1921 року та світлина постаті Митрополита прикрашували саму програму.

Академію відкрив о. прот. Степан Ганкевич — настоятель емеритус собору св. Володимира та коротко з'ясував історію відродження УАПЦеркви в Києві 1921 р. Після відспівання „Вічная пам'ять", о. Степан покликав до святочної доповіді паніматку Катерину Немиру.

У своїй доповіді: „Відродження духовості українського народу" К. Немира провела немов головну нитку, що, не маючи своєї держави, але стаючи на шлях її будови, українські політичні провідники здавали собі справу, яку ролю в будові держави відіграє українська Церква як інстанція, яка може об'єднати весь український народ.

Значення Церкви, української ієрархії започаткував ще князь Ярослав Мудрий, докладаючи старань, щоб головою української Церкви став Митрополит Іларіон. Від часу, коли Україна вставала до життя, її провідники підтримували Церкву. Гетьман П. Сагайдачний разом зі своїм військом у 1622 р. вступив до церковного Братства. Гетьман Б. Хмельницький ввів своє гасло: „За Україну, за віру православну!" Гетьман І. Мазепа — меценат української культури — крім заснування шкіл будував гарні кам'яні церкви і давав їм великі дари. У 1918-21 рр. українська інтеліґенція, її провідна верства, також зрозуміла значення Церкви для народу, підтримала ідею створення УАПЦеркви. Відродження УАПЦ в 1921 р. було немов офіційним актом самого відродження.

Доповідач звернула увагу на велич значення цього акту, як загрозу комуністичній системі, яка кинула свої сили на його знищення. Тисячі священиків, вірних запроторено в тюрми, в Сибір, на каторгу, щоби покласти кінець духовому піднесенню українського народу. Спроби відновлення Церкви в 1941 р. зустрілися з розп'яттям Церкви окупаційною фашистською владою.

Нову хвилю великих політичних змін в Україні започаткували 1990-ті роки відновленням Української Держави, яку народ зустрів з великим піднесенням, запаливши свічечку духового життя. Здавалося, що у відновленій державі народ нарешті стане її господарем у кожній ділянці національного прояву, включно з релігійною духовістю. Одначе, новий український Уряд у новій державі поставився до цього скептично, навіть ворожо. Це виявилося в ганебному ставленні Уряду до похорону Патріярха Володимира. А найновіша пляма — рішення Уряду передати бастіон української культури — Печерську Лавру під опіку російського православ'я. Одначе, вірою в стійкість, незламність українського народу в свої ідеали до кращого майбутнього й перемогу добра над злом, К. Немира закінчила свою змістовну доповідь, зустріту гучними оплесками.

Художньою точкою академії був виступ молодого талановитого бандуриста Олега Махлая, який під звуки банури виконав сольоспіви релігійних наспівів „О, Пречиста Мати Діво" — лірницький кант, „Через море широкеє" — П. Демуцького, „Кант про святого Юрія" — традиційний кобзарський кант, та народні пісні „Козак від'їжджає", „Червоні маки" Ґлієр — Китастого, і „Наша Батьківщина" — Л. Полтави. Милозвучний ансамбль „Мальви" у складі Христі Глабше, Зірки Шокалюк та Ганни Келлер чудово виконав три пісні релігійного мотиву: „Хваліте Господа з небес" — А. Гнатишин (причасник св. Літургії) та „Пречистая Діво Мати" — М. Гайворонського.

Голова Доброчинного та Освітнього комітетів д-р Ігор Махлай у своїм слові „Постаті в історії Церкви" коротко насвітлив історію Церкви, згадав мучеників української Церкви від апостола Андрія Первозванного і в тяглості історично-релігійних подій, зупинився коротко на постаті Митрополита Василя Липківського питанням „Хто він був, Митрополит В. Липківський?". Згадуючи біографічні епізоди, серед яких було наголошено, що Митрополит був першим, що відправив першу Службу Божу українською мовою, перекладав книги Св. Письма, сам невтомно працював на ниві Господнього Виноградника та закликав вірних до праці, де кожний вірний залишився членом церковної історії.

У подяці Богові за нагоду урядження академії, усім виконавцям точок програми, присутнім та жертводавцям на допомогу духовим семінаріям, о. Іван Наконечний—настоятель парафії св. Володимира українського православного собору в Пармі, Огайо, зазначив, що Церква — це наша духова мати, любов до якої повинен виявити кожний віруючий.

Отець настоятель згадав, що, відвідуючи Україну, мав нагоду відвідати наші семінарії. На території України діють 4 більші семінарії: Київська, Львівська, Луцька та Івано-Франківська, в яких навчається 716 семінаристів. Їхні потреби вимагають від нас братньої допомоги, спеціяльно в зимовий час, коли до потреб семінаристів доходять видатки, зв'язані із зимовими недостатками. О. Іван зазначив, що парафіяни собору св. Володимира зрозуміли ці потреби і відгукнулися сумою 4,500 дол., призначаючи по одній тисячі кожній семінарії. Ще раз — щире спасибі всім жертводавцям.

Із запису на касетці відчитано листа-подяку від ректора Київської Духовної Семінарії й Академії, єпископа Даниїла за фінансову допомогу 245 семінаристам, що навчаються в Київській семінарії.

Панахиду за Митрополита В. Липківського та мучеників за українську Церкву було відслужено в соборі св. Володимира в неділю, 13 жовтня ц.р.

В. Іванчук

Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні 40 років

12-го листопада 1997 року Осередок Праці НТШ у Вашінґтоні відзначатиме своє 40-ліття. Ця наукова інституція мала чималий вплив на культурне життя української громади Вашінґтону.

Члени Осередку були піонерами українського життя вашінґтонської спільноти і їм завдячує громада свій теперішний культурний розвиток.

На жаль, сьогодні обставини змінились. Чимало активних членів відійшло у вічність, а заступити їх нема кому. Рештками сил доводиться зберігати і втримати українськими предківські надбання.

Річний звіт діяльности ОП НТШ у Вашінґтоні до певної міри віддзеркалює ту ситуацію, яка під сучасну пору запанувала в житті громади.

10-го лютого минулого року Об'єднання Українців Вашінґтону заплянувало наради організацій українського Вашінґтону в справі влаштування спільними силами громади Шевченківського свята. В цій нараді взяв участь голова ОП НТШ Іларіон Калиневич.

25-го лютого відбулася презентація книжки проф. Григорія Костюка: „Сталінізм в Україні". Імпрезу спонзорували: Вашінґтонський Відділ УВАН, ОП НТШ і парафія св. Андрія у Силвер Спрінґ, Мериленд. Слово привітання, крім амбасадора України Юрія Щербака, виголосили ред. Осип Зінкевич — від редакції, проф. Петро Одарченко — від УВАН і д-р Іларіон Калиневич від ОП НТШ. Імпреза була чисельна і пройшла з успіхом.

1-го липня 1996 року на 83-му році життя упокоїлася св. п. дружина колишнього секретаря ОП у Вашінґтоні, інж. Мирослава Раковського, Марія. З тої сумної нагоди від ОП вислано інж. Раковському і родині щирі співчуття.

30-го липня до нас наспіла сумна вістка про смерть колишнього голови ОП (1985-1988) св. п. проф. д-ра Теодора Залуцького, похорон якого відбувся 5-го серпня 1996 року. На кладовищі Сідар Гілл в Смітленді, Мд., де поховано в мавзолею покійного, його прощав теперішний голов ОП д-р Іларіон Калиневич. Похоронні відправи перевів о. Мирон Мигайлюк, адміністратор церкви Пресвятої Родини у Вашінґтоні. Около 80 людей з'явилося на похороні добре знаного колишнього громадянина української спільноти Вашінґтону. 18-го вересня 1996 року УАКР і УККА влаштували День Незалежности України. Свято відбулося урочисто в залях американського Конґресу у Вашінґтоні. ОП на цій імпрезі репрезентував д-р І. Калиневич. 20-го листопада 1996 року Крайова рада суспільних наук мала свою річну конференцію у Вашінґтон-Шератон готелі.

В цій конференції взяла також участь Українсько-Американська Академічна Асоціяція Каліфорнії, яку очолює д-р Олександер Наклович.

В грудні 1996 року в Альманаху УНС за 1997 рік появилася стаття Іларіона Калиневича під заголовком: „40-ліття Осередку праці НТШ у Вашінґтоні".

В статті згадуються члени-піонери ОП та їхні заслуги для українські спільноти в столиці американської держави.

Іларіон Калиневич

У Києві появилася книга П. Одарченка „Українська література"

На чужій землі піднялися в небо визначні постаті української літератури — І. Багряний, О. Ольжич, В. Барка, О. Теліга, Є. Маланюк, У. Самчук та багато інших. Їм завдячуємо слово правди, донесене до нинішнього покоління. Ціною понівечених життєвих доль, особистих жертв і втрат, напруження сил — вони, позбавлені рідного ґрунту, не дали загинути і занепасти українському слову. Але не менш вражаючою є титанічна праця плеяди блискучих дослідників, таких як Ю. Шевельов (Шерех), В. Кубійович, І. Кошелівець, В. Державин, Г. Костюк, Ю. Бойко, Ю. Лавріненко. Вони самовіддано опрацювали, не шкодуючи сил, зводячи будівлю історії українського письменства, яке „на нашій, не своїй землі" було обмежене кількома іменами, спотворено і урізано та сфальсифіковано.

Серед них почесне місце займає український вчений Петро Одарченко, який все своє життя і творчу наснагу віддає літературознавству, фольклористиці, етнографії, мовознавству, історії і театрознавству.

Доробок П. Одарченка — це величезний масив досліджень, спостережень, висновків, новонайдених фактів.

У новому збірнику подано найважливіші матеріяли з наукового і публіцистичного доробку професора, які були опубліковані в різних зарубіжних виданнях. Передусім це наукові розвідки про творчість відомих українських письменників XIX-XX ст.: П. Грабовського, В. Винниченка, Олени Пчілки, М. Куліша, М. Драгоманова, Г. Чупринки, В. Симоненка.

Читач має нагоду познайомитися з біографіями заборонених совєтською владою в Україні письменників, зокрема М. Ореста, М. Щербини, О. Зуєвського, Л. Івченко та інших. Найціннішою рисою цих праць є величезний фактичний матеріял, добросовісно зібраний, систематизований і введений у науковий обіг П. Одарченком.

На окрему увагу заслуговує праця П. Одарченка „Русифікація України і боротьба за рятування української нації", актуальність якої, на жаль, жодною мірою не зрушена часом.

Книжку, в ціні 18 дол., слід замовляти за адресою: "Smoloskyp", 1863 Pioneer Parkway East, #210, Springfield, OR 97477.